

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 02/56927 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 17 maart 2005 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 juli 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 maart 2005, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de minister) een nieuw besluit neemt, met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 april 2005, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 augustus 2005 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de grieven 1 en 2 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op het bepaalde in artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De minister klaagt in de grieven 3 en 4 dat de rechtbank heeft miskend dat de door de vreemdeling overgelegde rapporten van 27 februari 2004, het voorlopig rapport, en van 8 juli 2004, het aanvullend rapport, in reactie op de in zijn opdracht verrichte taalanalyse door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) niet als contra-expertise kunnen worden aangemerkt, aangezien deze rapporten zijn opgemaakt door een onbekend gebleven persoon van wie de onafhankelijkheid en de deskundigheid niet kunnen worden vastgesteld. Bovendien is het aanvullend rapport niet gebaseerd op de bandopname van het op 28 maart 2002 ten behoeve van de taalanalyse van het BLT gehouden gehoor, maar op een op 11 juni 2004 gehouden gesprek tussen de vreemdeling en die onbekend gebleven persoon.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

2.2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 8 april 2004 in zaak nr. 200308064/1; JV 2004/218) komt de minister met het aanbieden van de mogelijkheid van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormelde bepaling op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien.

2.2.3. De rechtbank heeft in de door de vreemdeling in beroep overgelegde rapporten concrete aanknopingspunten aanwezig geacht voor twijfel aan de juistheid, dan wel volledigheid van de taalanalyse van het BLT. De aard en opzet van die rapporten hebben aldus voor de rechtbank aanleiding gevormd deze als contra-expertise aan te merken, althans daaraan vergelijkbaar gewicht toe te kennen.

Dat de vreemdeling haar stelling dat zij afkomstig is uit Burundi met alle haar ten dienste staande middelen aannemelijk mag maken, neemt niet weg dat een op haar verzoek verrichte taalanalyse op voldoende zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, dient te worden verricht door een onafhankelijke deskundige om als contra-expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts dan als tegenbewijs worden aangemerkt, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden.

De rechtbank heeft, door aan de rapporten de betekenis toe te kennen dat zij de taalanalyse van het BLT opzij zetten, miskend dat de onafhankelijkheid en de deskundigheid van de door de vreemdeling ingeschakelde taalanalist niet kunnen worden vastgesteld, omdat de identiteitsgegevens van die analist ontbreken en de rapporten niet zijn ondertekend en dat het aanvullend rapport geen reactie op de bandopname ten behoeve van de taalanalyse van het BLT betreft, maar de analyse van een ruim twee jaar na die opname gehouden gesprek tussen de vreemdeling en die door haar ingeschakelde analist dat niet met dezelfde waarborgen is omgeven als de bandopname van het BLT en dat de onderzoeksresultaten naar hun aard niet kunnen dienen als reactie op de door het BLT verrichte taalanalyse.

De door die analist bij de bandopname van het BLT in het voorlopig rapport geplaatste kanttekeningen kunnen niet tot het oordeel leiden dat aan het gesprek op de bandopname van het BLT zodanige gebreken kleefden dat een nieuw gesprek en een daarop gebaseerd aanvullend rapport noodzakelijk waren.

Onder de hiervoor vermelde omstandigheden kunnen de door de vreemdeling overgelegde rapporten niet afdoen aan de door het BLT verrichte taalanalyse en heeft de rechtbank daarin ten onrechte concrete aanknopingspunten aanwezig geacht voor twijfel aan de inhoud en volledigheid van die door het BLT verrichte analyse. De grieven slagen.

2.3. Nu de grieven 3 en 4 slagen, behoeven de overige grieven, voorzover zij zelfstandige betekenis hebben, geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 2 juli 2002 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden, voorzover die na het voorafgaande nog bespreking behoeven.

2.5. In het besluit van 2 juli 2002, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat, nu geen geloof wordt gehecht aan de gestelde nationaliteit van de vreemdeling, evenmin enig geloof wordt gehecht aan haar asielrelaas.

Nu de door vreemdeling in beroep overgelegde rapporten van de door haar ingeschakelde taalanalist niet kunnen dienen als contra-expertise en zij daarnaast geen feiten of omstandigheden naar voren heeft gebracht die tot de conclusie dienen te leiden dat zij de Burundese nationaliteit heeft, heeft de staatssecretaris het asielrelaas ongeloofwaardig kunnen achten. Zij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij op basis van de door haar aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden in aanmerking dient te worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, zodat de gevraagde vergunning terecht is geweigerd.

Het inleidende beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 17 maart 2005 in zaak no. AWB 02/56927;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. F.P. Zwart, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. van der Heide-Boertien, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van der Heide-Boertien
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2005

319.

Verzonden **27 SEP. 2005**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

